

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

3/2011

Vydává Obecní úřad Louňovice • říjen 2011

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Dne 28. 9. 2011 bylo otevřeno nové dětské sportovní veřejné hřiště v areálu Sportklubu Louňovice. Tak prostě by mohl znít titulek z regionálních novin. Já bych rád doplnil, že hřiště je hezké a účelné a doufám, že se stejně jako mně bude líbit hlavně těm, kterým je určeno – dětem.

Když se zakládalo občanské sdružení Sportklub Louňovice, patřil jsem k té části obyvatel, která měla pochyby o jeho smyslu a záměrech a nevěděla, co od něho očekávat. Po několika letech musím říci, že členové Sportklubu mají za sebou velký kus práce. Vícegenerační sportovní areál je toho důkazem.

Děkuji všem, kteří se podíleli na vybudování tohoto krásného sportoviště pro děti i dospělé, pro členy Sportklubu, všechny Louňováky i přespolní.

Podobné aktivity jsou rozhodně pro obec i její obyvatele prospěšnější než neustálé psaní stížností a podávání žalob. I tak si ovšem někteří svůj přínos Louňovicím představují. Ale to je již jiná kapitola.

Přeji vám, Louňováci, hezký a barevný slunečný podzim.

Josef Řehák – váš starosta

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Z jednání zastupitelů obce Louňovice červenec–září 2011

Zastupitelé opakovaně řešili provoz vodovodu a kanalizace. Z důvodu popraskaného provzdušňovacího systému v čističce odpadních vod zastupitelé odsouhlasili jeho výměnu za novější typ. Tato výměna již proběhla. Předpokládá se, že tím dojde i ke snížení nákladů na odběr elektrické energie.

Zastupitelé odsouhlasili zadání projektových prací pro rekonstrukci technologie úpravny vody.

Občané reagovali na výzvu k dodatečnému připojení na splaškovou kanalizaci a byly uzavřeny dohody o poskytnutí finančního příspěvku.

Dále zastupitelé odsouhlasili několik smluv o uzavření budoucích smluv na věčná břemena na pozemcích obce Louňovice pro firmy ČEZ a Telefónica, aby zde mohly být uloženy jejich sítě. Zřízení věcných břemen je zpoplatněno a je příjmem do obecního rozpočtu.

Pokročily práce na zpracování Územního plánu Louňovic a po zapracování stanovisek státní správy, příslušných organizací a okolních obcí zastupitelé odsouhlasili zadání Územního plánu Louňovic.

Zastupitelé schválili pasport komunikací – evidenci místních komunikací v obci Louňovice.

Z důvodu nevyhovujícího stavu obecních internetových stránek www.lounovice.cz zastupitelé rozhodli o zřízení nových stránek, které budou splňovat veškeré požadavky jak pro uživatele, tak z pohledu zákona.

Obec Louňovice uzavřela s obcí Tehovec Dohodu o úhradě neinvestičních výdajů v Mateřské škole Tehovec, kam bylo přijato sedm louňovických dětí.

Dana Kodejšová

O PRÁCI OBECNÍHO ÚŘADU

Od června do září sice byla doba dovolených, ale pro obecní úřad to okurková sezóna nebyla. Nejvíce nás zaměstnával provoz vodovodu a kanalizace. Ve více než 300 objektech už výměna vodoměrů proběhla, což je přibližně 3/4 z plánovaných výměn a postupně bude pokračováno vždy po šesti letech provozu. Ke konci srpna byly provedeny celoplošné a důsledné odpočty stavů vodoměrů, při kterých byly objeveny i dost závažné problémy s unikající vodou, či s černými odběry. Zajímavá je skutečnost, že s instalací nových vodoměrů klesla celková spotřeba odběru vody. Vyúčtování vodného a stočného bylo svěřeno firmě I.T.V. CZ s.r.o., společnosti Region Jih, s kanceláří ve Strančicích. S ohledem na složitost vzájemného předávání dokladů bylo rozhodnuto, že i tuto činnost si budeme vykonávat sami. Hodně času a energie zabralo další odstraňování závad na čistírně odpadních vod (výměna provzdušňovacích elementů) a zprovoznění úpravny vody a vrtů po zásahu blesku, který poškodil elektrické rozvody.

Dolní náves u rybníčku vedle samoobsluhy začala v září dostávat konečnou podobu. Nastoupila zde firma Glovačák, která byla vybrána na základě požadavků řízení.

V soutěži Cesty městy se naše obec s realizovaným projektem nově zbudované komunikace v lokalitě „Střed“ neumístila.

Při běžném provozu obecního úřadu připravujeme podklady pro jednání zastupitelů, pro zpracování projektu na likvidaci dešťových vod z nových komunikací v Louňovickách, pro zpracování projektu na rozšíření mateřské školy o další třídu, k zateplení budovy samoobsluhy, pro zpracování dvou regulačních plánů. Vyřizujeme stavební záležitosti, kácení dřevin, ověřujeme, kopírujeme, řešíme sekání trávy na veřejných prostranstvích, zaběhnuté psy, hárající feny, atd. atd.

Marie Boudová

ÚZEMNÍ PLÁN LOUŇOVIC

Pořizování nového územního plánu (dále jen ÚP) Louňovic pokročilo do fáze, kdy zastupitelé obce Louňovice schválili Zadání ÚP dne 9. 9. 2011 a podle smlouvy o dílo se zhotovitelem Ing. Arch. Pavlem Hnilíčskou, Dipl. NDS ETHZ in Architektur, by měl být *Návrh územního plánu* vyhotoven nejpozději do 120 dnů od tohoto data.

Pořizovatel ÚP, kterým je odbor územního plánování Regionálního rozvoje MěÚ v Říčanech, následně zajistí projednání Návrhu ÚP s dotčenými orgány, krajským úřadem a se sousedními obcemi.

O upraveném a posouzeném Návrhu ÚP Louňovice se koná veřejné projednání. Námitky proti návrhu ÚP mohou podat pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch a zástupce veřejnosti. Nejpozději při veřejném projednání může každý uplatnit své připomínky a dotčené osoby (viz výše) námitky. Návrh ÚP Louňovic bude vystaven k veřejnému nahlédnutí u pořizovatele a na obci po dobu 30 dnů od doručení veřejné vyhlášky.

Posledním krokem je vydání ÚP zastupitelstvem obce Louňovice.

Marie Boudová

ELEKTROWIN

Třetina domácností odevzdává stará zařízení k likvidaci

Vysloužilá elektrozařízení odevzdává k recyklaci přibližně třetina českých domácností. V souvislosti s ekonomickou recesí přestali lidé vyřazovat spotřebiče výměnou za novější model a ve větší míře je využívají po celou dobu jejich životnosti.

Tato a další zjištění vyplývají z průzkumu veřejného mínění, který v roce 2010 pro kolektivní systémy ELEKTROWIN, ASEKOL a EKOLAMP zpracovala agentura Markent. Stejný průzkum se uskutečnil už v letech 2006 a 2008.

„Zpětný odběr“ se stal součástí každodenního slovníku

K nejdůležitějším zjištěním patří skutečnost, že celých 96 % dotazovaných zástupců českých domácností v průzkumu uvedlo konkrétní vlastní vysvětlení pojmu zpětný odběr. Toto slovní spojení se tedy za pouhých pět let, kdy systém zpětného odběru vysloužilých elektrozařízení funguje, stalo běžnou součástí každodenního slovníku Čechů.

Pravdou ovšem je, že představa o tom, co to zpětný odběr je, popsaná v některých odpovědích, stále není tak docela přesná. 42 % dotázaných definovalo pojem zpětný odběr jako „předání nefunkčních elektrozařízení k likvidaci“. Další se ale domnívají, že se jedná o „poplatek za odběr starých spotřebičů“, „výměnu starých spotřebičů za nové“ nebo také „ekologické zlikvidování drahých přístrojů“.

Stouplo i povědomí o možnostech materiálového využití

Vysoké je také povědomí o možnostech využití surovin získaných z odevzdaných spotřebičů. Především díky informačním kampaním, kterým dominuje zejména seriál akcí *Zatočte s elektroodpadem*, se pouhých 5% dotázaných vyslovilo nesouhlasně k výroku „z vyřazených elektrozařízení lze použít mnoho surovin pro výrobu nových výrobků“.

Dalších 24 % účastníků průzkumu s ním „spíše nesouhlasí“, 39 % „spíše souhlasí“ a 31 % „rozhodně souhlasí“.

Už od roku 2006, kdy byl proveden první ze tří průzkumů, roste kontinuálně podíl respondentů, kteří hodnotí své informace o zpětném odběru elektrozařízení jako dostačující. Letošní průzkum přesto ukázal, že je ještě co zlepšovat i v této oblasti. Přibližně třetina dotázaných si totiž stále myslí, že některé malé spotřebiče patří do běžné popelnice nebo do kontejneru na tříděný odpad.

Ekologické chování ovlivňuje vzdálenost

Češi nejčastěji odevzdávají k recyklaci kopírky (63 %), ledničky (60 %) a elektrické sekačky na trávu (52 %). S tím, jak roste informovanost o celém systému zpětného odběru vysloužilých spotřebičů, ale také stoupají nároky Čechů na jeho komfortní fungování. Opakované průzkumy například ukazují, že o celé desítky procent klesá deklarovaná vzdálenost, kterou jsou lidé ochotni

ujít nebo ujet s nefunkčním elektrospotřebičem na sběrné místo. „Malé spotřebiče, jako třeba fény, jsou obyvatelé ochotni dopravit průměrně na vzdálenost 1417 metrů, velké na 1475 metrů.“

Kdo rozhoduje o koupi a kdo o recyklaci

Průzkum se ovšem nezabýval otázkou, jak daleko jsou zákazníci ochotni dojít nebo spíš dojet nakoupit nový spotřebič. Popsal zato velmi detailně, kdo v typické domácnosti o koupi rozhoduje. Stejně důkladně pak zkoumal, kdo rozhoduje o způsobu likvidace po skončení životnosti.

Například o nákupu velkých domácích spotřebičů, jako jsou lednice nebo pračky, rozhoduje ze 43 procent případů celá rodina. O způsobu likvidace „vysloužilců“ se ale tento „kolektivní orgán“ radí jen ve 28 % případů. Většinou se o ni tedy musí postarat jeden konkrétní člen domácnosti, podle zjištění výzkumníků nejčastěji ten, kdo domů přináší nejvíce peněz.

A musíme si přiznat, že právě během posledních dvou let se českým domácnostem peníze nevydělávaly právě snadno, což ukazuje prodlužování doby, po kterou dnes musejí spotřebiče sloužit bez ohledu na to, že na trhu jsou v bohaté nabídce jiné, výkonnější a úspornější. Možná tak ubylo i času, který mohou ekonomicky aktivní lidé věnovat čemukoli mimo výdělečné činnosti.

Sběrná síť je stále hustší

Jedná se ale jen o subjektivní pohled. Zcela objektivně vzato se faktická průměrná vzdálenost do nejbližší

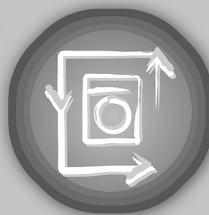
NEŽ MNE ZDE ODLOŽÍŠ – VÍŠ, ŽE...

...nekompletní
rozebraný spotřebič
= poplatek!

...kompletní
nerozebraný spotřebič
= zadarmo!

Chraíme společně životní prostředí!

šího sběrného dvora rovněž rapidně zmenšila: dnes činí 3138 metrů, k nejbližšímu prodejci, který zdarma odebere starý spotřebič, to mají české domácnosti v průměru 2806 metrů.

Je to tím, že sběrná síť je stále hustší. Dnes už zahrnuje 10 865 unikátních sběrných míst. Historicky

první místo zpětného odběru bylo otevřeno před pěti lety na Ministerstvu životního prostředí ČR.

Za tu dobu už bylo v Česku ekologicky zpracováno přes 150 tisíc tun elektroodpadu. Více než 1000 tisíc tun z tohoto množství má na kontě ELEKTROWIN.

Pracovní fórum

DOPRAVU NEŘEŽEME – DOPRAVU ŘEŠÍME

Dne 13. 9. 2011 se konala porada starostů a místostarostů Středočeského kraje v Říčanech ohledně zajištění dopravní obslužnosti v regionech. Zúčastnili se jí zástupci ROPID Praha, poslanec p. Bendl, předseda svazku měst a obcí Středočeského kraje p. Jech a zástupci krajského úřadu. Za obec Louňovice se zúčastnil místostarosta Jan Henc. Porada měla dva body.

První se týkal výběrového řízení dopravní obslužnosti ve Středočeském kraji. Zde se požaduje vytvořit plán za úzké spolupráce obcí, měst a krajů. Účastníci setkání pokládají za nutné, aby Středočeský kraj obnovil skutečnou spolupráci s obcemi a městy. Po většinu času

jsme se zabývali tímto tématem, v němž se našlo mnoho nejasností a trhlin. Bylo přislíbeno další jednání do půlky října už s jasnými požadavky.

Druhý bod se týkal problému nekontrolovatelné dopravní zátěže v našem regionu a hlavně kamionů, které projíždějí hlavní Kutnohorskou ulicí i Louňovicemi. Z iniciativy města Říčan byla proto vydána petice na dostavbu silničního okruhu kolem Prahy, úsek 511 Běchovice–dálnice D1.

Tuto petici si můžete přečíst na vývěsní desce Obecního úřadu Louňovice a zároveň ji lze zde také podepsat. *Za obec Louňovice se zúčastnil místostarosta Jan Henc*

Petice za dostavbu Silničního okruhu kolem Prahy úsek 511

/dle čl. 18 Listiny základních práv a svobod a Zákona č. 85/1990 Sb. o právu petičním/

Motto: „Trápí nás tisíce kamionů, hluk, špatný vzduch, nebezpečně rozbité ulice a chodníky. Prosíme, pomozte nám.“

My, níže podepsaní občané České republiky, vyzýváme poslance a senátory Parlamentu ČR a dále pak Ministerstvo dopravy ČR, Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Ministerstvo zdravotnictví ČR, Magistrát hl. m. Prahy a zastupitele Středočeského kraje, aby se zasadili o co nejrychlejší výstavbu a zprovoznění Silničního okruhu kolem Prahy /SOKP/, stavby 511 Běchovice–dálnice D1. Výstavba zmiňovaného úseku je zásadním předpokladem pro zachování kvality života desítek tisíc obyvatel východního okolí Prahy. Tato část měla logicky stavebně navazovat na dokončenou část 512 SOKP. Jenže se začátek stavby odsouvá za rok 2014. Dopravní zátěž v regionu nekontrolovatelně narůstá a v jejím důsledku dochází ke kumulaci dopravně-bezpečnostních rizik, dlouhodobému překračování hygienických limitů hladiny hluku a na některých exponovaných místech i koncentraci škodlivých látek, které ohrožují zdraví obyvatel. Jen v Říčanech mezi rodinnými domy projíždí přes tři tisíce kamionů denně. V městské části Praha-Uhřetěves je kamionová doprava zásadní příčinou každodenních dopravních kolapsů. Masivní tranzitní dopravou jsou nově zatíženy i další obce jihovýchodně od Prahy, např. Úvaly, Mukařov, Vyžlovka, Mnichovice, Strančice.

Jsme obětí polovičatého řešení tranzitní dopravy v okolí hlavního města. A je pro nás zásadně nepřijatelné odsunutí dokončení výstavby Pražského okruhu daleko za horizont roku 2015.

Žádáme proto, aby se státní orgány maximálně zaměřily na řešení této situace, která přerůstá v dopravní krizi. Vzhledem ke složitosti správních procesů uvítáme i dílčí kroky k nápravě kritického stavu. Ať už jde o etapizaci výstavby okruhu nebo vybudování dostatečných dopravně-bezpečnostních opatření na klíčových komunikacích využívaných tranzitní dopravou. Pro přechodné období žádáme zajištění kompletní rekonstrukce klíčových komunikací regionu (silnice č. 101, silnice I/2, silnice č. III/00318/Rooseveltova/, silnice č. II/107 v Říčanech /17. listopadu, Široká). Zároveň s tím žádáme o podporu přípravy a zajištění financí pro následnou výstavbu dopravních staveb, které převedou tranzitní dopravu mimo obydlené části měst /severní a jižní obchvat Říčan, Hostivařská spojka/. K podpoře našich cílů využijeme i dalších občanských aktivit.

Petiční výbor:

Vladimír Kořen, starosta města Říčany, Ruská 1078, 251 01 Říčany (určen pro kontakt se státními orgány)

Tomáš Mařík, tajemník MěÚ Říčany, U Potoka 93, 252 44 Psáry

Miloslav Šmolík, radní města Říčany, Foersterova 1137/2, 251 01 Říčany

Podepsané petiční archy doručte nejpozději do 30. 11. 2011 na adresu: Město Říčany, Masarykovo náměstí 53, 251 01 Říčany

NAD LOUŇOVICEMI se přehnala bouřka

V noci ze středy 31. srpna na čtvrtek 1. září 2011 se přehnala přes Louňovice bouřka a jeden z blesků zasáhl naši úpravnu vody. Přestože je budova opatřena bleskosvodem, zkontrolovaným nedávnou revizí, došlo ke značným škodám na elektrických rozvodech

nejen ve vodárně, ale i na vrtech. Od časného rána byla situace řešena a zjišťovány škody. Dopoledne ještě stačila zásoba vody z vodojemu. Zprovoznit vodárnu ten den se ale nepodařilo. Situace byla odpoledne vyřešena dočasnou dodávkou vody z přivaděče Regionu Jih. Po týdnu se podařilo alespoň provizorně zprovoznit vrty a pustit do vodovodní sítě zase naši pitnou vodu. Celková způsobená škoda je cca 200 000,- Kč a bude uplatňována na České Pojišťovně.

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Koncert Pavla Bobka

Ve středu 17. srpna 2011 jsme se dočkali. Více než 80 nadšených příznivců tohoto populárního zpěváka zaplnilo terasu restaurace U Henců a přes rozmarňost a podivnost počasí tohoto léta byl koncert pod jasnou a bezmračnou oblohou.

Krátce po půl osmé přivítal diváky náš, již populární, Jirka Holoubek, který vtipně celý program komentoval a glosoval. Uvedl na improvizované jeviště legendu české populární hudby Pavla Bobka – jak ho sám nazval a kterou zpěvák bezpochyby je – a jeho hudební doprovod Pavla Peroutku (kontrabas) a Pavla Malinu (elektrická a akustická kytara).

Zajímavé je, jak se zpěvák Pavel Bobek octl v Louňovicích. Pavel Peroutka k tomu podává vysvětlení: „Nešlo by to bez našeho vzájemného přátelství a pohodové spolupráce. Moje hudební agentura (Paja arts, organizuje např. podzimní koncerty pro Olivovu dětskou léčebnu v Říčanech) koncerty pořádá a je to poměrně finančně nákladné, zvláště u koncertů tohoto komornějšího typu, tedy pro menší počet posluchačů. Takže o peníze, resp. nějaké horentní výdělky, se nejedná. Jde nám spíše

o prožitek z uššího kontaktu s publikem. Pavla Bobka znám skoro 3 roky přes Pavlínou Jíšovou, která mu nazpívala vokály k albu „Víc nehledám“ a já jsem ho posléze začal doprovázet. Myšlenka uspořádat koncert tohoto rázu mě napadla po vystoupení Pavlínou Jíšové, a pak i Reliéfu, zde v Louňovicích v restauraci U Henců. Pavel Bobek na můj nápad přikývl, ale jak říkám, bez přátelství by to nebylo možné uskutečnit.“

Koncert zahájil pan Bobek již legendární Dívkou EN, následovaly další evergreeny, např. Pojď stoupat jak dým, Víš, kdo ti smí z tvých vlásků copy splést?, Pojď dál a zpívej, nebo Oh, Ruby, která byla vzpomínkou na Jiřího Grossmanna.

Trochu jsme si zasmutnili při připomínce českého Presleyho – Karla Zicha, se kterým Pavel Bobek uvažoval nazpívat duet: Muž, který nikdy nebyl in (text Zdeněk Rytíř). Tak jsme si ji vyslechli v interpretově podání.

Po krátké přestávce byla druhá půlka koncertu zahájena písní Nedělní ráno a poté došlo na očekávané otázky a odpovědi. Koncert byl opravdu komorněji koncipován a tak na každém stole byla tužka a papír,

na který mohli diváci psát své případné dotazy. Moderování se opět ujal Jirka Holoubek.

Některé dotazy byly spíše humornějšího rázu, např.:

„Neroste Ti nějak nos?“

odp.: „**Myslím, že se mi spíše scvrkává.**“

„**Jste zadán – a když ano, tak jak to vypadá alespoň na dnešní večer?**“

odp.: „**Zkuste to a uvidíte.**“

Veselí vzbudila také následující otázka:

„**Zdravím Vás, pane Bobku, já za sebe mám nejraději Houston. Melodie je nádherná, ale mám již od roku 1971, kdy jste s Houstonem získal umístění v hitparádě Supraphonu, problém. A tak bych se chtěla zeptat, co tedy měl podle Vás ten Houston říci, aby na tom záleželo????**“

Odpověď p. Bobka „z voleje“ byla brilantní:

„**Jak mi bylo komunistickým režimem předhazováno, že to má něco společného s americkým úspěchem dobývání kosmu, není vůbec pravda. Píseň je o tulákovi, který se vrací zpět do rodného města Houston a těší se tam. Proto mu ani tak nezáleží, co město na to... Mimo jiné se tato píseň těší u Houstonanů veliké oblibě.**“

A jakoby mu tuto otázku nějaká tajemná síla nahrála, protože v repertoáru tohoto představení tato píseň zařazena byla, tak následovalo její uvedení, u kterého jsme si skoro všichni notovali – teď už nezáleží na tom, co řekl by Houston, Houston, Houston – a věděli jsme, že je to píseň o pocitu člověka, který se vrací domů.

Uvádím ještě několik otázek a odpovědí:

„**V čem byl přínos amerických hudebníků pro poslední CD?**“

odp.: „**V jejich skromnosti a profesionalitě. Hudebníci z Nahsvillu jsou velice dobří, zejména i proto, že někteří byli spoluhráči Johnnyho Cashe.**“

CD Víc než hledám patřilo v lednu a v únoru letošního roku k nejprodávanějším nosičům (pozn.aut.).

„**Máte pocit, že je nějaká Vaše píseň u publika ta nejoblíbenější?**“

odp.: „**Myslím si, že Můj rodný dům je snad nejpoblíbenější. Ale liší se od mého rodného domu, ten ještě nespádl...**“

„**Potkáváš ještě své kamarády – architekty?**“

odp.: „**Ano, setkáváme se, ale naše řady již řídou**“

Jan Kaplický byl jeho spolužákem na ČVUT a přítelem (pozn. aut).

„**Co dělají Vaše děti?**“

odp.: „**Syn končí studia na filozofické fakultě a byl nyní na ročním studijním pobytu v Berlíně. A dcera je vdaná, pracuje jako PR – ani nevím co to je, ale asi je to poctivá práce.**“ J. Holoubek dodává: „poctivější než muzikantská“ (pozn. aut.)

„**Se kterými zpěvačkami jste zpíval duety a jak se Vám s nimi spolupracovalo?**“

odp.: „**V počátku to bylo v Semaforu s Miluškou Voborníkovou a pak se Zuzanou Burianovou, vzpomínám na krásnou spolupráci s Nadou Urbánkovou. Ovšem nejkrásnější duet, na který obzvláště rád vzpomínám, byl s paní zpěvačkou Marií Rottrovou, kde si pokládám za čest, že se mnou s tím bláznem si nic nezačíněj, nazpívala. Nesmím ještě zapomenout na mé poslední duety s Yvonne Přenosilovou.**“

„**Zpíváte nějaké své původní skladby a byla Vám nějaká píseň složena přímo na tělo?**“

odp.: „**Velice sporadicky, mám jich asi 2 % ve svém repertoáru. Zpívám písně převzaté s důrazem na text. Dá se říci, že jsem velice přísný na texty a tím i na textaře. Jak např. na Zdeňka Rytíře, Pavla Vrbu (+ 7. 9. 2011), Vladimíra Poštulku, Jiřího Maška či na Roberta Křestana. A přímo pro mě to byla již uvedená Muž, který nikdy nebyl in.**“

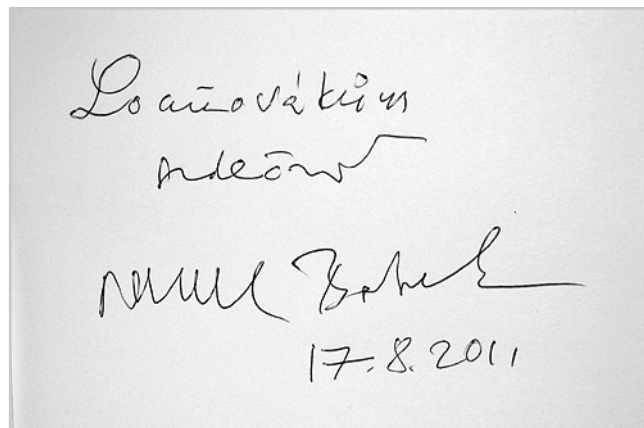
Posléze zazněla Víc nehledat, jedna ze zpěvákových nejnovějších písní a poté ho Jirka Holoubek dojal citovaným vzkazem od kamaráda: „*Mému synovi je 19 let a je rocker. Slyšel Vás nyní přes mobil a mám Vám vzkázat, že jste úžasný, jak zpíváte, jak jste vitální, žádný playback, že je to paráda.*“

Koncert se pak začal pomalu chýlit do svého závěru. Instrumentálka (snad Irská) Flowers of Edimborough zaujala, a pak Pavel Bobek zafinišoval Mým rodným domem a Veď mě dál, cesto má. Vytleskali jsme si ještě přídavek Odvykám. Tím koncert skončil, ale v rámci přátelského setkání zpěvák srdečně pohovořil s každým, kdo měl o to zájem, rozdával autogramy, a tak se posezení protáhlo do pozdních nočních hodin.

A já mám na závěr jednu osobní poznámku:

Přijela jsem na koncert Pavla Bobka, protože se mi jeho písničky líbí a těšila jsem se na komornější prožitky. Vůbec jsem neočekávala nějakou jeho vazbu na naše Louňovicko a přilehlé okolí, protože jsem to brala, že umělec jede, „kam mu zavelí“. Příjemný opak je pravdou! Umělec vzpomněl, jak Vyžlovka byla v jeho mládí častým cílem a na dobu strávenou v našem kraji rád vzpomíná. Proto mám pocit, že jeho slova, že bude-li k nám zase pozván, tak s velkou radostí přijede, byla řečena víc než upřímně.

Broňa Udržalová

Loaiova kio
pdeow
MUM Bobek
17. 8. 2011

Malování na návsi

Letošní malování na návsi na konci prázdnin jsme letos vyhlásili na pondělí 29. srpna od 10 hodin. A jak to dopadlo? Nejvíce obrázků vzniklo během pondělka, ale postupně přibývaly ještě další. Každý den bylo na co koukat. Na obrovské zaoceánské parníky, vesmír, domy, slony, pejsky, kočky, zahrádky, kytičky a už nevím na co ještě. Pomalovaná byla skoro celá ulice K Horní návsi. Tak zase příští rok na shledanou.

Marie Boudová

Fáborkový pochod pohádkovým lesem

Letní prázdniny si užívám v Louňovicích u dědy a babí. Letos, stejně jako loni, jsem byl na Fáborkovém pochodu pohádkovým lesem a bylo to super! Se čtyřletým Jeníčkem a dědou jsme přišli na start jako první. Uvítal nás tam mušketýr a vyslal do světa s kartičkou

s motýlem, kterého jsme si cestou postupně vybarvovali. Prvního jsme potkali Českého Honzu a dostali jsme buchtu, vlastně koláček. Došli jsme do Krakonošova království a jeho Nesmyslova s hádankami. U hodné panímámy se prosívala mouka na nové buchty, u princezen se házely obruče na pařez a pirát zjišťoval naši trefu. Dvě víly u studánky nás poprosily o záchranu delfíneků z tůní. U Popelky jsme přebírali žaludy s kamínky a dva nejkrásnější jsme si mohli odnést. Ale její macecha nám tam dělala naschvály! Bílá paní byla hodná – skládali jsme u ní puzzle. Zato

Rumcajs na nás bafnul za stromem tak, že jsme se lekli. Ale pomohli jsme mu zahnat medvěda. A u Macha a Šebestové jsme mohli říct do kouzelného sluchátka svoje tajné přání. Konec našeho putování byl u Makové panenky a motýla Emanuela, kde jsme dostali kornout skvělé zmrzliny. No, a prý nás pohádkovým lesem pochodovalo celkem 52!

Louňovice 27. srpna 2011
Daniel Böck (8 let)

Koloběžkový závod

Za krásného počasí se v sobotu 24. září konal koloběžkový závod za účasti 30 závodníků od 3 do 70 let. Závodilo se v několika kategoriích. Od odstrkovadel přes tříkolky po koloběžky. Došlo i na mezigenerační a partnerské souboje. Nejlepšího času dosáhla

Zuzana Burianová ml. 38,64 s. Trať vedla jako loni od ulice Svojetická po nové asfaltové komunikaci kolem dubu. Zajímavým zpestřením byla střelba z historického děla při vyhlásování výsledků. Je škoda, že krásného podzimního odpoledne a perfektních podmínek pro závodění nevyužilo více dětí. Tak snad příště.

Pavel Čadil

Židloběžec projel Louňovicemi

V pondělí 12. září 2011 ve večerních televizních novinách proběhla reportáž o Miroslavu Jonášovi, který v 10 hodin odstartoval z centra Prahy na kolečkové židli s odhodláním, že na ní dojede až do Bratislavy. Cestu přes 300 km dlouhou naplánoval mimo frekventované komunikace. Prvních 30 km do Louňovic dosáhl druhého dne a kolem naší samoobsluhy

U Pelouchů projel v úterý 13. září před polednem. Vysondovali jsme, že jeho kancelářská židle byla doplněna zpětným zrcátkem, zvonkem, odrazkami a nosičem na pití. Cílem židloběžce je zápis do České knihy rekordů.

*Podle očitých svědků
zaznamenala Marie Boudová*

Po stopách kameníků – nová naučná stezka

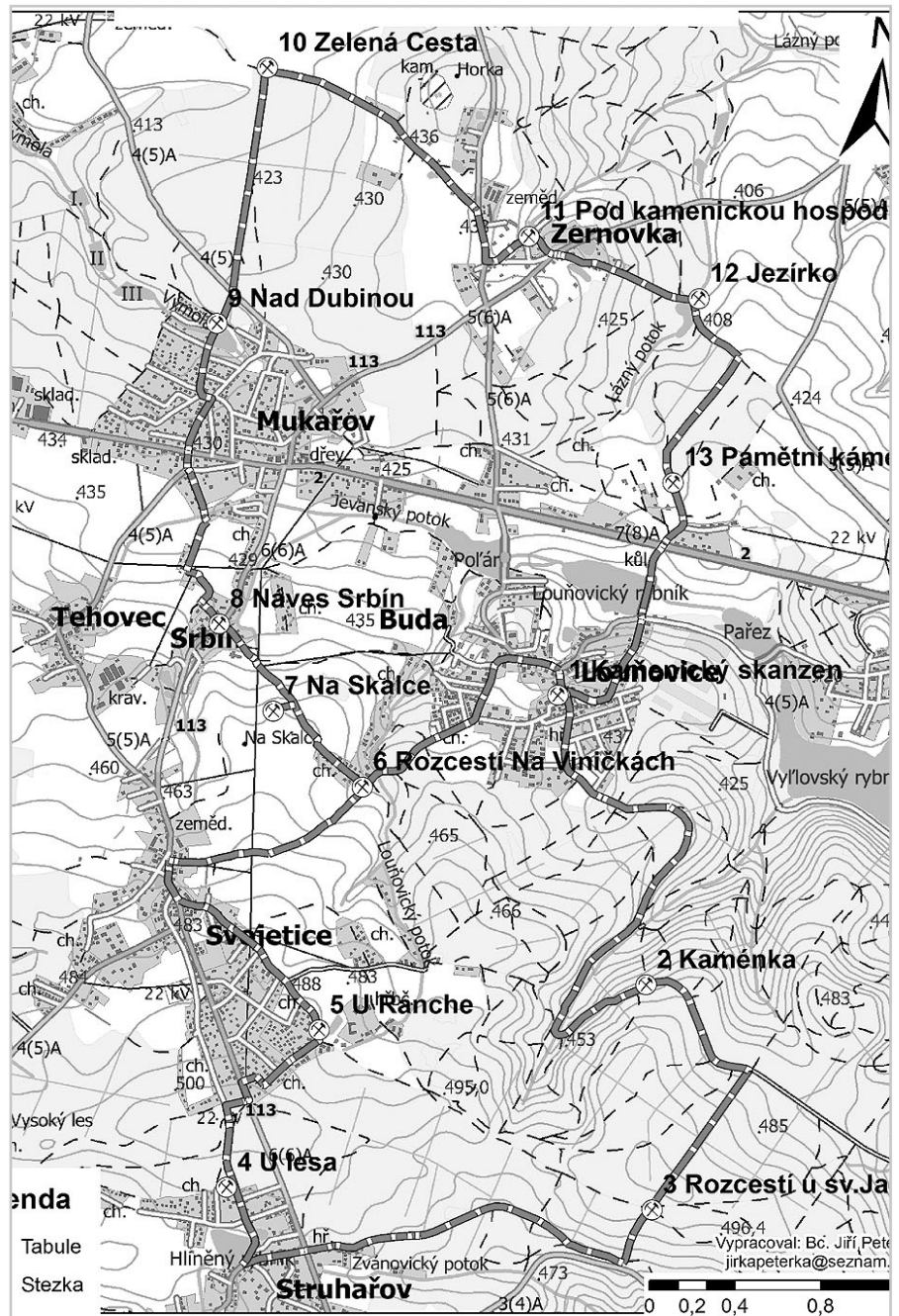
Za projektem „Po stopách kameníků“ stojí původní záměr zbudovat naučnou stezku, která by přiblížila obyvatelům i návštěvníkům regionu historické kořeny v místním kamenitém kraji, kořeny, které

ovšem stále živí živý strom v podobě kamenolomu v Žernovce – Horce. Nápad na propojení místních obcí naučnou stezkou postupně vyšel z podobných stezek, které vyznačili před nedávnem Louňovičtí

a Mukařovští, přičemž tohoto projektu se účastní rovnou 4 obce – Mukařov, Louňovice, Svojetice a Struhařov, sdružení obcí Ladův kraj a OS Mukařovsko, který celý projekt podalo s žádostí o dotaci na MAS Říčansko, resp. jejím prostřednictvím na Státní zemědělský intervenční fond (SZIF). Projekt byl při opakovaném letošním podání fondem podpořen a tak nová stezka spatří světlo světa letos na podzim.

Okruh naučné stezky začíná u louňovického kamenného lapidária v blízkosti Obecního úřadu. Odtud je trasa vedena přes Kaménku, proslulou vytěžením základního kamene Národního divadla, lesními cestami Voděradských bučin do Struhařova, dále pokračuje do Svojetic, odtud přes Srbín do Mukařova, Zelenou cestou se stromořadím letitých tůjí na Žernovku, okolo kamenolomu v Horce ulicí Kameníků k Jezírku, pamětnímu kameni v Zájezdí a zpět na Horní náves v Louňovicích. Celá trasa je dlouhá cca 25 km, přičemž na rozhraní katastrů Srbína, Svojetic a Louňovic se kříží a vytváří tak možnost vyrazit na dva kratší okruhy. Na třinácti místech po trase vyrostou zastavení s poutavými informacemi nejen o kamenech s fotografiemi a instalovanými drobnými herními prvky pro nejmenší ratolesti.

Přemysl Zima

▶▶▶ PŘIPRAVUJEME PRO VÁS ◀◀◀

Na podzim bývá chuť zalézt ke kamnům, ale v Louňovicích jsou i pro tento čas připraveny akce a organizátoři se těší na vaši účast.

- ▶ **BĚH VODĚRADSKÝMI BUČINAMI**
8. října 2011 – start v 10 hodin
u hřiště TJ Slavia
- ▶ **SPORTOVNĚ RELAXAČNÍ SOBOTA**
5. listopadu 2011, 9–14 hodin v MŠ
Louňovice
- ▶ **LAMPIONOVÝ PRŮVOD**
z Horní návsi 12. listopadu 2011 v 17 hod.

- ▶ **MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA**
3. prosince 2011 v 17 hod. v hotelu
U sv. Huberta
- ▶ **VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ**
17. prosince 2011 v 17:30 hod.

Zveme Vás všechny srdečně na tyto zajímavé akce a přátelská setkání se svými louňovickými sousedy.

SPORT ↘

DĚTSKÉ A SPORTOVNÍ HŘIŠTĚ

Jistě jste si všimli, že v deštivém srpnu skončily stavební práce, které rozšířily vícegenerační areál v Louňovičkách o dětské hřiště.

Občanské sdružení Sportklub Louňovice zde ve spolupráci s obcí buduje unikátní areál pro děti od dvou do sta let.

Žádaná sociální infrastruktura na rozhraní několika obcí vzniká postupně. Jednotlivé projekty jsou z 90 % financovány Evropskou unií a zbylých 10 % obcí Louňovice. Za novým Dětským a sportovním hřištěm se skrývá velké množství úsilí, které tomuto obecnímu prostoru věnují členové Sportklubu. Čas na přípravu, obhajobu, administraci a realizaci jednotlivých

projektů a k tomu ještě členský příspěvek 1000 Kč a brigády na údržbu areálu.

Pro Vás jejich úsilí konkrétně přineslo to, že od 28. září můžete používat Dětské a sportovní hřiště. Na oplocené ploše jsou instalovány bezpečnostně certifikované herní prvky podporující sport dětí, jako například lanovka či trojhrazda. Současně malé děti mohou sledovat dění na vedlejším skutečném sportovním hřišti s umělým povrchem. A postupně přejít k hraní tenisu, badmintonu, košíkové, odbíjené či kopané. Bude záležet jen na nich, kolik jich bude hrát a na vás, jak jim pomůžete s prvními kroky.

Název realizovaného projektu je „Bezpečné hrani bez přecházení Kutnohorské“ a vystihuje cíl projektu. Umožnit dětem, nejen v nové zástavbě, využívat sociální infrastrukturu obce bez nutnosti přecházet silnici první třídy. Volně přístupné dětské sportoviště doplňuje unikátní vícegenerační areál, který:

- řeší negativní vliv dopravní zátěže na Kutnohorské ulici
- doplňuje chybějící sociální infrastrukturu
- trvale podporuje společné aktivity rodičů s dětmi.

Realizace a užívání areálu přirozeně vytváří sociální vazby mezi sousedy z Louňovic, Mukařova, Srbína a Žernovky.

Slavnostní otevření proběhlo 28.9.2011 ve 14 hodin a pokračovalo Sportovním odpolednem, kde jsme si ověřili svoji kondici v Cooprově anaerobním testu a zahráli petanque v turnaji dvojic.

Současně vás žádáme, abyste k areálu přistupovali jako k vlastnímu. Nové hřiště je součástí obce. Jeho tvář bude i vašim obrazem. Potřebujeme pomoc při údržbě. Může to být formou členského příspěvku, účasti na brigádě. Pomůže, když upozorníte na poškozování vandaly. Jako příklad uvedu nové pískoviště. Má kryt, který by měl každý rodič před odchodem zavřít. A už byl několikrát odkryt přes noc. Asi se to bude muset dát na zámek a klíč budou mít jen ti, kteří to dovedou otevřít i zavřít.

Ivan Petružela

Spolek Staromilců v Louňovicích a OS Mukařovsko
vás zve na

KOMPOVANÝ „KAMENICKÝ“ POŘAD

v sobotu 29. října 2011 v 16 hodin
v Louňovicích v restauraci U Henců

1. *Vesnické zvoničky na Černokostelecku*
prezentace Otto Krutský
2. *Naučná stezka „Po stopách kameníků“*
prezentace Ing. Přemysl Zima

Zprávy Z MATEŘSKÉ ŠKOLY LOUŇOVICE

V posledním Zpravodaji byla uveřejněna informace o březnovém zápisu dětí k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2011 - 2012, při kterém nebylo uspokojeno 19 zájemců. A jaká je situace na začátku školního roku? Nenastoupily 2 děti z již přijatých, takže 2 děti podle pořadníku je nahradily. Dalších 7 dětí bylo přijato do nově otevřené Mateřské školy Tehovec na základě *Dohody o úhradě neinvestičních výdajů mezi obcemi Louňovice a Tehovec* s tím, že

všechny tyto louňovické děti v příštím školním roce přejdou do Mateřské školy Louňovice.

Z dětí, narozených v roce 2007, nebyly přijaty ještě 3 a zbytek nepřijatých je ročník 2008. Pro zajímavost uvádíme, že ročník 2008 je skutečně početný - 16 louňovických dětí a ročník 2007 vykazuje 11 dětí.

V průběhu prázdnin se provedla pokládka korkové podlahy v nové třídě namísto koberce, který zde byl provizorně položen před 6 lety před otevřením této třídy. Došlo k renovaci pískoviště na zahradě školky. Nepříjemná byla událost, která se stala v noci z 25. na 26. srpna, když už bylo všechno naleštěné a připravené na začátek školního roku. Na dětském WC praskla hadička splachovače a voda se rozlila do umývárny, šatny, kuchyně a herny, až na koberec původní školky. Naštěstí ještě zbývalo několik dnů do zahájení provozu, aby školní rok mohl začít v plném lesku.

Marie Boudová

Z HISTORIE OBCE

OKÉNKO KRONIKÁŘEK

ROK 2003

Rok 2003 byl plný mimořádných situací v provozu vodovodu. V lednu a od května do poloviny srpna byla zaznamenána řada poruch na domovních přípojkách, hlavních řadech, ale i na zdrojích vody – poruchy čerpadel a nedostatek vody ve vrtech. Často byla dodávka vody do obce zastavena a navázely se do vodárny cisterny vody. Obec velice pružně tuto situaci řešila. K zajištění akumulace vody byl postaven vodojem v lese za hřbitovem a na vodovodní řady byly pro zajištění rovnoměrného tlaku ve vodovodních řadech namontovány redukční ventily. Došlo ke změně technologie úpravy vody. Zdroje vody byly posíleny o další vrt v louce nad rybníkem Pařez. První pokus o vyhloubení vrtu byl neúspěšný – vrt se zborčil. Druhý pokus byl úspěšný. Tento nový vrt vykazuje i dobrou vydatnost, a to 1,1 l/s.

Jako alternativu k zajištění dostatku vody vstoupila obec Louňovice do svazku obcí Region Jih, který řešil napojení na přívaděč vody ze Želivky.

Úspěšně byla dokončena 1. etapa výstavby kanalizace v obci. Byl rozšířen vodovod a kanalizace do nových lokalit na II. hrázi.

V návaznosti na výstavbu vodojemu jednala obec s několika provozovateli antén, které by mohly být umístěny na vrcholu věže. K dohodě došlo se společností mobilních sítí Eurotel a s firmou Lasco, která zajišťuje příjem internetu.

Podle projektu Ing. Zdeňka Hrocha byla provedena oprava hřbitovních zdí, osazena nová kovová vrata, opravena márnice a vystavěna nová urnová okénka. Práce zajistila firma Ing. Jaroslava Coubala z Kostelce nad Černými lesy.

Obec zavádí své webové stránky na internet.

Vážně se začalo uvažovat o důstojném řešení budovy obecního úřadu, který je umístěn společně s místní knihovnou v domě čp. 6 na Zvoničce (bývalá pastouška). Byly navrženy tři varianty řešení:

- 1) přestavět a rekonstruovat stávající budovu,
- 2) zbourat starou budovu a postavit na jejím místě novou,
- 3) postavit novou budovu jinde, např. vedle samoobsluhy.

Zvítězila první varianta a začalo se pracovat na projektu.

Obec vedla jednání se společností Českomoravská plynárenská, a.s. o plynofikaci obce Louňovice. Provedený průzkum z roku 2002 mezi občany k zájmu o napojení na plyn podpořil tato jednání a ke konci roku byla připravena k podpisu smlouva o spolupráci, která však nebyla ze strany Českomoravské plynárenské potvrzena.

Obec prodala akcie ČEZ za 585.504,- Kč.

Marie Boudová a Dana Kodejšová získaly pověření pro ověřování podpisů a listin, a tak Louňovice začaly poskytovat služby vidimace a legalizace pro širší veřejnost.

Do majetku obce se podařilo získat od státu pozemek PK č. 148 o výměře 8457 m² v Louňovičkách na I. hrázi (jižně od hlavní silnice) pro případnou výstavbu veřejně prospěšných staveb.

Na opakované žádosti občanů byla snížena maximální rychlost v celé obci na 30 km/hod.

Školní lesní podnik Kostelec nad Černými lesy zahájil práce na odbahnění rybníku Louňovák.

Jeden z bytů v budově čp. 163 (mateřská škola) byl uvolněn. Z 9 uchazečů byla k jeho užívání vybrána rodina učitelky v MŠ Louňovice Pavlína Bartákové z Mukařova.

Obec přistoupila k uzavření smlouvy o požární ochraně s Dobrovolným spolkem hasičů obce Tehovce. Louňovický spolek požární ochrany byl před lety pro nezáměr o tuto činnost rozpuštěn.

Obec vstoupila do Svazu měst a obcí.

Tak jako v celé naší republice, proběhlo i v Louňovicích ve dnech 13. a 14. června 2003 referendum o přistoupení České republiky do Evropské unie. Účast voličů v Louňovicích byla 75,68 %. Ze 333 platných hlasů bylo pro přistoupení 264 hlasů.

Zastupitelé obce uzavřeli smlouvu se společností Eko-Kom, ze které vyplývá finanční motivace k třídění odpadu, aby mohl být dále využit.

Na civilní službu k pracím na údržbě obce nastoupil Tomáš Rákosník.

Současné bylo umožněno panu M., aby si zde odpracoval alternativní trest ve výši 100 hodin veřejně prospěšných prací. Po odpracování 48 hodin však na svoji žádost v Louňovicích skončil.

Pan Václav Pšenička a spol. převzal patronát nad návesním rybníčkem. Vybudoval v něm ostrůvek, osadil rostlinami a oživil vodu rybami.

Obec zamítla žádost o souhlas s umístěním čerpací stanice u hlavní silnice na 2. hrázi z důvodu blízkosti ochranných pásem vodních zdrojů.

Společnost HPH (pánové Henc Jan a Petr) poskytla sponzorské dary Mateřské škole Louňovice. Pan J. Daniel daroval hodnotné knihy do místní knihovny. Na úpravy hřbitova poskytla finanční dar paní M. Dicková. Naopak – obec finančně podpořila provoz TJ Slavia Louňovice 50.000,- Kč.

V Louňovičkách na I. hrázi vznikla iniciativa mezi občany na vytvoření sportoviště, která se setkala s příznivou odezvou u zastupitelů obce. Pro tyto

účely byla vytypována část pozemku u lesa a začal se zajišťovat převod pozemku do majetku obce od státu. Veřejná zasedání se konala dvě, 23. května a 24. října. Občany především zajímala situace ohledně dostatečné dodávky vody do vodovodní sítě, stav místních komunikací, majetek obce. Kritika byla vznesena na chování mládeže a na způsob provádění prací při výstavbě infrastruktury obce. Požadováno bylo omezení rychlosti v obci.

V roce 2003 se v obci narodilo 9 dětí, přistěhovalo se 75 občanů, odstěhovalo se jich 12 a zemřelo 6. Zkolaudováno bylo 32 rodinných domů.

Po 10 letech byla obnovena tradice vítání nových občánků. Koncem roku se tato slavnostní událost uskutečnila v prostorách Mateřské školy Louňovice. Přivítáno bylo 8 občánků z 9 pozvaných a narozených v roce 2003.

Z kulturních událostí lze uvést lednový sportovní ples TJ Slavia Louňovice, v březnu dětský karneval, v červnu Den dětí na fotbalovém hřišti, na začátku prosince mikulášskou nadílku a na závěr roku 19. prosince vánoční zpívání pod taktovkou Ondřeje Cutycha a Jany Zahálkové.

mb+bh

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ POSÍLÁME KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM
A VŠEM NAROZENINÁM PO 80:

ŘÍJEN 2011

* *Milada Klaudisová*

LISTOPAD 2011

* *Oto Krutský, Luboš Vančura, Jaroslava Vlachová*

PROSINEC 2011

* *Otakar Wendl, František Lebeda, Jana Danešová, Josef Květoň, Jana Holečková, Marta Adlerová, Alena Matějčková, Marie Hešová, Anna Čadilová*

27. června 2011 jsme obdrželi elektronicky zprávu, kterou vám celou ocitujeme:

Dobrý den do Louňovic,

na přání a prosbu paní Army Matys oznamuji, že dne 12. 5. 2011 zemřel její muž pan Stanislav Matys, narozený 25. 11. 1921 v Louňovicích. Zemřel po dlouhé a těžké nemoci ve svém domě v Mötzingenu, Baden-Württemberg.

S pozdravem Jan Řeřicha, Horb am Neckar, Baden-Württemberg, De.

P.S. *Další údaje o p. Matysovi najdete v Louňovickém zpravodaji 4/2008 – Louňovický rodák v Caracasu.*

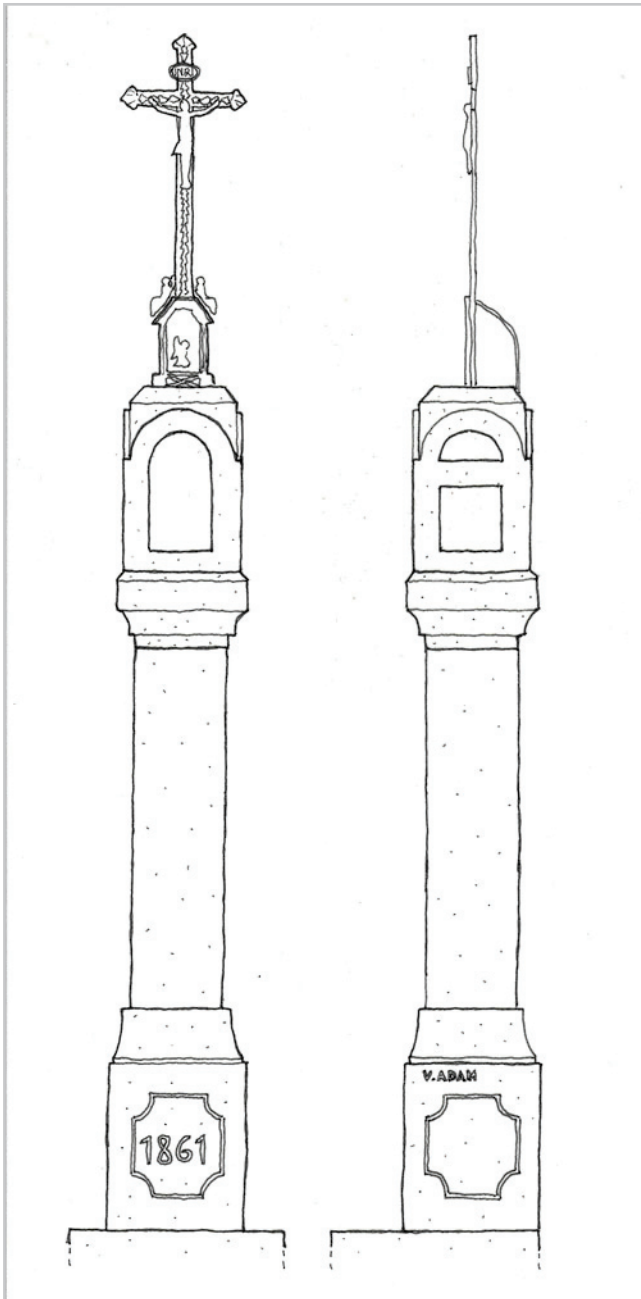

150 let KAMENNÉ ZVONIČKY

Štíhlé tělo zvoničky nad pomníkem padlým, chráněné větvemi starých lip, patří mezi hlavní louňovické dominanty. Letos si připomínáme kulatých 150 let od jejího vzniku. Rytmičtý hlas zvonku rozezníváný zvoničky se v minulosti rozléhal obcí o polednách a klekání, táhle doprovázel Louňováky na jejich poslední cestě. V případě nebezpečí byl připraven obec zalarmovat. Byl každodenní součástí tradiční louňovické komunity. Spolu s hlavními mukařovskými kostelními zvony to bylo ještě troubení ponocného, bubnování a poselákování slouhy, které představovaly v někdejší vesnickém prostředí základní možnosti

šíření informací. Dnes je již zastupují sirény s rozhlasem a všeobecně nahrazují všudepřítomná média. Nový, automaticky řízený, „oslavový“ zvon, pořízený při oslavách výročí obce, denně zvoní poledne a provází obyvatele Louňovic nadále. Jeho předchůdce už se ze skanzenu na Horní návsi loučí jen s posledními starousedlíky.

Objekt nešel v nedávné době pozornosti autorů knihy „*Louňovice, 600 let*“ (2007), několikrát jsme se s ním setkali i na stránkách Louňovického zpravodaje (1/2007, *D. Veselá: Není klidu pod zvoničkou* (zkrácený text z roku 1958); 4/2007, M. Boudová-B. Udržalová: *Znovuotevření zvoničky*; 1/2008, O. Krutský: *Adam ze zvoničky*; 3/2010, J. Řehák: *Nová zvonička v kamenickém skanzenu*). Následující příspěvek shrnuje dostupné údaje a přináší podrobný popis

zvoničky. Jak uvidíme, je stav našich vědomostí o její historii stále s otazníky. Regionální sonda vypovídá ale i o dosud nedoceneném postavení v souboru zvoniček Černokostelecka (30 objektů) – je zde nejstarší kamennou zvonicí, výjimečně zhotovenou z místní žuly a v neposlední řadě je jedinou, u které známe i jméno kameníka, který ji roku 1861 vytesal. Zvonička se nachází v centru obce, nad historickou dolní návší. Stojí nad křižovatkou na obecním pozemku parc. č. 1/1 – někdejší pastvišti–zahradě patřící k obecnímu domku čp. 6. Souřadnice GPS 49°58'56"N a 14°45'43"E, základna leží v 433 m.n.m. Zvonička je orientována čelem k severozápadu, do prostoru dolní návší. Základnu zvoničky tvoří velká žulová deska o rozměrech 89x88 cm (síla neznáma), dnes částečně zapuštěná v zemi. Na ní stojí soklový podstavec o rozměrech 58x58x94 cm, líčující se zadní stranou základny. Horní čtvrtina soklu je odsazena a kónicky zúžena do rozměru 45x45 cm. Všechny

čtyři stěny zdobí vyryté linie rámce s prožlabenými rohy, na čelní stěně je uprostřed rámu vytesáno datum 1861 (výška 12 cm) a nad rámem jihozápadním **V. ADAM** (výška 4 cm). Na soklu stojí vlastní tělo zvoničky s rozměry 39x39x152 cm. Na něj je posazena 32 cm vysoká římsová část, ve spodní odsazená, poté kónicky prožlabená, o největším rozměru 58x58 cm s nízkým vrcholovým zúžením na 52x52 cm. Římsa nese vlastní kaplici zvoničky o základně 52x52 cm (síla dna 9 cm) a výšce 79 cm. Tvoří ji čtveřice obdélně profilovaných oblouků, na severovýchodní a jihozápadní straně s příčkami pod obloukovou částí k upevnění hřídele zvonu. Vršek kaplice je kónicky zúžen do rozměru 34x34 cm. Na vrcholu kamenné části zvoničky je do kaplice zapuštěn litinový kříž, vysoký 150 cm, s rameny 28 cm dlouhými. Jeho základnu tvoří stylizovaná 23 cm široká a 38 cm vysoká klasicistní brána s naznačenými prožlabenými sloupy, na jejichž hlavicích sedí zády k sobě dvojice putů. Uprostřed je postava klečícího anděla s ratolestí. Ramena kříže jsou zakončena vegetabilními náměty, které vyplňují také plochu 6,5 cm širokého kříže. Celý je natřen černou barvou. Na kříži je připevněno pozlacené tělo Krista a nad ním nápisový štítek s pozlaceným nápisem **INRI**. Podle analogického litinového křížku ze Svojetic i dobových fotografií byla původně součástí kříže i čtveřice svazkových paprsků v jeho středu. Celková výška zvoničky od základny po vrchol kříže činí 450 cm.

Dne 22. 11. 1916 mukařovský farář do farní kroniky zaznamenal popis právě rekvírovaných zvonů. Vedle kostelních bylo z farnosti odvezeno také 8 zvonků z obecních zvoniček. Vážily od 10 do 24 kg a celkových 378,5 kg zvonoviny následně posloužilo válečným potřebám monarchie. Louňovický zvonek (váhu farář nezaznamenal) měl na protilehlých stranách postavy světců (farář je patrně nedokázal přesně identifikovat) a nápis „**GK 1782**“. A tím se otevírají první otázky. Pomineme dvě: kteří světců tělo zvonku zdobili a který zvonář by se mohl skrývat pod iniciálami. Důležité je ale vročení na zvonku. Může vést až k úvahám na staršího, předpokládejme dřevěného, předchůdce kamenné zvoničky, ze které byl do nové přemístěn. Dřevěné zvoničky, zvané pro podobnost s jiným nástrojem „*zouvak*“, byly běžně rozšířené, dodnes se dochovaly i na Černokostelecku (6 objektů). Stejně tak ale mohl být starší zvonek pořízen teprve do nového kamenného objektu. Podobná situace se váže k sousednímu Srbínu, odkud byl rekvírován zvonek s nápisem : „*Na náklad obce Dobrovické, 1830*“ – byl tedy původně zhotoven pro jinou ves a do Srbína získán někdy později, snad až roku 1885 při výstavbě pískovcové zvoničky. Louňovický zvonek byl tedy ulit roku 1782, ale o jeho starší historii nevíme nic. Odpadá i doplnění těchto závěrů písemnými prameny – dochovaná „*Oučetní kniha obce Louňovice*“ počíná až rokem 1866 a situaci obecní kasy v roce vzniku zvoničky těsně míjí. Jisté přitom je, že v letech 1866–1916 nedošlo k výměně zvonku a popsáný zvonek byl od počátku srdcem kamenné zvoničky. O výstavbě či svěcení zvo-

ničky není záznamů ani v mukařovské farní kronice. V té je k roku 1860 záznam o svěcení nového kříže na Budech a k roku 1861 zápis o svěcení nového kostelního kalicha. Absence záznamu o svěcení zvonice ale nemá velkou vypovídací hodnotu – podobný akt nezaznamenali v kronice mukařovští faráři u žádné z vesnic, kde zvonice vznikaly. Ke sledovanému roku ovšem patří také jiný farářův zápis: „...dne 17. srpna po poledni okolo 4 1/2 hodiny strhla se strašlivá bouřka, jaká ve zdejší krajině od roku 1833 nebyla.“. Mohla mít „strašlivá“ bouřka na svědomí zánik starší zvonice v Louňovicích a dát tak podnět ke zhotovení nové, žulové? Otázka možného předchůdce kamenné zvonice v Louňovicích zůstává stále otevřena.

Za objednavatele zvonice můžeme s jistotou považovat obec, vedenou do roku 1866 starostou Františkem Chytráčkem (1822–1895), sedlákem v čp. 8 a v budoucnu hostinským v čp. 16. Není známo, zda obec zhotovení zvonice hradila pouze ze svých příjmů, patrně byla vyhlášena i obvyklá obecní sbírka na její pořízení. Autorem zvonice, který po straně soklu zanechal vytesáno „V. ADAM“, byl jeden z prvních kameníků ve vsi, František Adam (1824–1882). S otázkou zůstává jen ono „V.“ před Adamovým příjmením. Patrně se jedná pouze o zkratku „Vyrobit“. František Adam tehdy žil na Horní návsi v podnájmu v domečku čp. 9. Do obce přišel jako kameník z Neveklovska, usadil se zde a oženil roku 1852. Právě v listopadu 1861 jeho rodinu zasáhla bolestná ztráta. Při čtvrtém porodu zemřelo nejprve novorozeně a týden nato i Adamova první manželka Kateřina. Adam je spojen nejen s objektem zvonice, ale mohl být také aktérem dalších událostí, které z té doby známe – vylomení základního kamene k ND (1868) a obelisku pomníku M. Týrše a J. Fügnera (1869). V 70. letech 19. století stál u formování první generace místních kameníků (Tůmovi, Horáčkoví, Minaříkoví), jeho pokračovatelem v obci byl vnuk, kameník František Minařík z čp. 22. O řemeslné zručnosti, prokázané při vytesání žulové zvonice, nemůže být pochyb. Musíme si přitom uvědomit, že v době svého vzniku neměla v širším okolí podobná práce srovnání, Adam navíc netradičně zvolil pro podobné dílo hůře opracovatelný žulový materiál. Velký prostor proto měla vlastní autorova invence, vedoucí jej k dílu v detailech originálnímu. Adamova žulová kaplice se skutečně mírně odlišuje od desítek následujících prací pískovcových. Je přitom symbolické, že ze souboru černokosteleckých kamenných zvonicek vystupuje i nejmladší kamenická práce, opět žulová a opět originální – zvonice z roku 1923 na Žernovce, v místě, kde vrcholila éra těžby kamene, započatá kdysi skupinou okolo Františka Adama v lomu Kaménka.

Obec zvonice umístila na dominantní vyvýšeninu nad Dolní návsi, která byla krátce předtím opatřena tarasní zídou. Okolo zvonice byla zasazena šestice lip, z nichž tři dosud stojí. Později, roku 1926, byl terén pod zvonice upraven a byl sem umístěn pomník padlým ve Světové válce. Vydání na drobné opravy zvonice a pořizování nového provazu se

v obecních účtech objevují v letech 1876, 1879, 1900 a 1912. Funkci obecního zvoníka vykonával v rámci svých povinností některý z obecních zaměstnanců – pastýř, posel, nebo ponocný. Prvním snad byl starý obecní pastýř Josef Čermák (1813–1870). Po jeho smrti se roku 1871 v zápisech výjimečně objevil i plat „zazvonění zvoníkovi obecnímu... 5zł“, náležící jeho dočasnému zástupci. Na koho poté služba zvonění přešla nelze zjistit. V úvahu připadají otec a syn Václav (1820–1883) a Josef (1850–1925) Burianovi z čp. 30, vykonávající v obci do roku 1905 ponocenství. Výjimečně bylo v roce 1885 za zvonění vyplaceno 15 zł. také obecnímu poslovi Janu Šindeláři z čp. 6 (1841–1915). Někdy koncem století zvonění přešlo na obyvatele obecní pastoušky (čp. 6) a stalo se obvyklou součástí jejich povinností. První takto doloženou byla vdova po zmíněném Janu Šindeláři, Kateřina (1851–1933). Patrně právě ona byla poslední, kdo v listopadu 1916 zvonil na původní zvonek.

Během rekvizice byl louňovický zvonek demonstrován a odvezen. Erár za něj v květnu 1917 vyplatil 60K. O pořízení nového zvonku jednala obec (starosta Jiří Matys) na přelomu let 1919/20 s firmou Jindřich Pilz z Roudnice. Ta, právě roku 1919, dodala podobný zvonek do dřevěné zvonice v Doubku. Nový ocelový zvonek, původně asi lodní, byl zakoupen 28. 2. 1920 (149,05 K poskytla obec, zbytek kupní ceny byl hrazen sbírkou). Následovalo slavnostní zavěšení. Zvonila nadále Kateřina Šindelářová a po její smrti od ledna 1933 Marie Tůmová, zvaná „Kratsna“ (1885–1950), manželka Josefa Tůmy, dělníka–invalidy z čp. 6. V roce 1936, po výstavbě nového obecního domku, zde obecní zastupitelé ponechali Tůmovým 1 místnost „za zvonění, úklid, zalévání pomníku“. Po úmrtí vdovy Tůmové MNV dne 20. 3. 1950 rozhodl následovně: „Zvonění na obecní zvonici se zadá nabídkovým řízením. Za odměnu se nabízí užívání obecní zahrady“. Od té doby zvonili v Louňovicích po půl století manželé František a Barbora Bočínských (čp. 89). Zvonilo se každou neděli v poledne a v případě úmrtí umíráček. Zvonění po nich na přelomu tisíciletí převzal zeť Jan „Kyselinka“ Sus, přestaly se ale zvonit neděle, v dojednaných případech zněl (a dodnes zní) pouze umíráček. V rámci oslav 600 let obce byl do zvonice umístěn nový zvonek, ulitý ve zvonařské dílně Dytrych z Brodku u Přerova. Opět byl pořízen z finančních darů louňovických občanů. Pod čepcem má nápis: **LOUŇOVICE 15. ZÁŘÍ 2007**, na plášti znak obce a dole na úhohovém okruhu: **POŘÍZENO OBČANY LOUŇOVIC U PŘÍLEŽITOSTI OSLAV 600 LET TRVÁNÍ OBCE**. Dne 9. 6. 2007 jej slavnostně vysvětil mukařovský farář a zasvětil jej patronce sv. Ludmile. Starý zvonek byl zprvu deponován na obecním úřadu, později byl zavěšen ve větvích lípy na Horní návsi, než byla roku 2010 zhotovena dřevěná zvonice – tradiční „zouvak“ uprostřed kamenického skanzenu, kde historický zvonek odpočívá.

Otto Krutský

PUTOVÁNÍ STAROMILCŮ DO BEROUNA

Pravdivý rozepsání vo cestě a skutkách přeúžasnejch staromilcův našich, tentokráte do královského města Berouna, jakožto i do podsvětí zemského v krutech koněpruských. Přestatečný vstoupení a ve zdraví navrácení se jak na světlo bůží, tak z vejprav vlastizpytnejch do náruče vsi rodný po outrapách všeckejch šťastný dorážení.

VII. Julio L.P. 2011 časně ráno za podmračenýho povětří se komonstvo staromilský expedýrovalo ze vsi potahem na cestu předlouhou do královského města Berouna, by svý vlastiobzorstvo opět prohloubilo, dobrodruženství nový zažilo a pro občanstvo louňovický ze štrapáce tyto pouky a znalosti vlastizpytný přineslo.

Znavení cestou a za nepohody nebeský dorazili bratři a sestry konečně na rynek berounskej a hnedko, již velmi nutný potřeby tělesný ukojiti vyhledávati počali. Po krátký visitě místní putyky jaly se zkoumati důkladněji rynek, jež po Jenu z Husi jméno nese. Tento jest pěkněj, velikej, se sochou mistra na straně pražský a sloupem morovým, velmi kunstovně provedeným na straně plzeňský stojíc. Item místní rathaus a kostel sv. Jakuba staršího stojí za exekucírování, jakožto i nedalekej vosrkunst. Jati příslovečnou zvidavostí, zamířili objevitelé zanedlouho do musea místního, by za nemnoho zlatek jeho vnitřnosti zhlédli a do historie města všpacírovali. Krom významnejch artefaktórií města zde k vidění vzácný křemeny a další nerosty, jež v krajině zdejší nalezeny, nebo z afrikánie či světa novýho dovezeny semo byly. Staromilstvo visitu tohožto oustavu ze serdce pro všechny komandýruje, neboť polodrahokamy předkládaný zde jsouc vskutku přenádherný.

Na hoře městský, kamo poté naši milí zavítali, lze zažiti setkání s pravejma medvědy, je město toto ve svým znaku chová. Tři místní šelmy, v přepychu drženy, však krotký co beránci jsouc a lidu obecnému dobře známý. Jedná se arci o Kubu, Matěje a Vojtu z dětskejch zkazek, jež Večerníčkem se zovou. Z rozhledny stojíce tamtéž, úžastnej jest výhled na širý okoličenstvo českýho krasu.

Po obědě v místní táflštúbe a krátký cestě povozem přibyla družina do obce Koněprusy, by se prvně pod boží zem spustila a za několik zlatek od vidění vskutku v krotě počala při doprovodu vurmšnajdra observírovati stalaktity a stalagnity, jakož i další podzemský poklady krásy neskonalý. Za zmínění stojí i místní falchenminchaus. Pro děti, slabí či churaví však toto extraordineris dobrodruženstvo nelze komendovati, neb i statečný staromilci, nebojíce se nebezpečenství žádnýho jen s převelikým úsilím překonávali stovky schodů ve chladný sluji a jako jedni z mála se dočkali po šacunk cu hodině opět slunečních paprsků, jež mezitím jako na fejér z oblak vytryskly.

Po šťastným v bedra pohmožďování jeden druhýho před panstvem poslední čněl úkol. Zvisitírovati totiž outulek zvěrstva týranýho v nedaleký obci Lounín,

kteřejšto má spolek znamenitejch staromilcův louňovickejch při jménu humanismu ve svým fedruňku. Po odevzdání presentů a krátký diskutérii s preeminencií oustavu vydali se hrdinové naši na předlouhou cestu do vsi rodný, kde v místním hostinským dvoře U Henců svoji anabázi zhodnotili a opět s radostí přeskvělou konstatovanej byljež ouspěch z vejpravy a očekávání dalších vydatnejch dobrodruženstvích budoucích.

Občanstvu louňovickýmu náhledem ku našim hrdinům lze jen vzkázati, co krásy vlasti naši ponejprv třeba poznávati a nato item do cizin všerůznejch špacírovati.

Ku potěše a pouce občanstva obecního Spolek staromilcův louňovickejch

Za poznáním **STARÉ VESNICKÉ** **ARCHITEKTURY**

Přednáškový cyklus Otto Krutského o historii Louňovic pokračoval v sobotu 9. července 2011 v restauraci U Henců. První část byla věnována souhrnné informaci o archeologickém nálezu zbytků kachlových kamen k Louňovicích. Druhá část „Za poznáním staré vesnické architektury“ byla obsáhlejší. Jednalo se o výběrové seznámení s architekturou Černokostecka se zaměřením na užívané výzdobné prvky. Bylo až překvapující, kolik se zachovalo takovýchto zajímavostí v naší obci a okolích vesnicích. Mnohé výzdobné prvky byly citlivě zachovány při rekonstrukcích starých stavení, nebo byly zakomponovány do nových fasád. Mnohé výzdobné prvky ještě čekají na svoji obnovu. Doufejme, že se dočkají.

Marie Boudová

KAM NA VÝLET

Černokostelecký pivovár

Zatímco v minulém čísle pozvánka na výlet končila pivovarským pozdravem *Dej Bůh štěstí*, tentokrát tímto pozdravem a zároveň označením společnosti, která se rozhodla vzkřísit Černokostelecký pivovár, začneme. *Dej Bůh štěstí* je parta nadšenců, kteří se rozhodli zachránit unikátní technickou památku se skutečně jedinečnou stavbou polygonálního mlátu. Vlastně nám zachraňují, zvelebují a vrací do života jedinečný „brownfield“.

Pokud se vás v sobotu v 15 hodin sejde alespoň šest, můžete se těšit na zajímavou hodinovou prohlídku notně odlišnou od té ve Velkých Popovicích. Velkopopovický Kozel se vaří ve zmodernizované a komerčně laděné provozovně nadnárodní společnosti. V pivováru v Kostelci nad Černými lesy se zatím ještě pivo nevaří, ale dýchne tu na vás směs romantiky a čistého nadšení. Komu nestačí malá skupinka přátel, může si vyhlédnout akci jako je Vykulení, kdy se budete o místo u stolu přetahovat s desítkami dalších pivařů.

Dnešní pivovár tvoří provozy z 19. století s nánosem pozdějších modernizací. Historie pivovarnictví v Kostelci ale sahá až do druhé poloviny 15. století, kdy roku 1489 město Černý Kostelec získává právo várečné. Panský (zámecký) pivovár pod správou Lichtensteinů vzkvétá až do roku 1836, kdy je při rozsáhlém požáru vážně poškozen. K obnově na původním místě nedochází a nový moderní pivovár vzniká v dnešní lokalitě pod zámekem. V areálu pivovaru jsou budovy postaveny do tvaru U, výjimku tvoří již zmiňovaný v centru dvora stojící mlát. (Polygonální stavba s vnějším půdorysem osmihranu, ale uvnitř kruhová. Těžko popsat, to se musí vidět.)

Ve dvacátých letech minulého století (1924) prodávají Lichtensteinové pivovár akciové společnosti *Hostinský pivovár a sladovna v Kostelci nad Černými lesy*. Důležitá rekonstrukce varny probíhá v letech 1931–1932. Jak správně předpokládáte, po válce byl pivovár zestátněn. Nejprve funguje jako komunální podnik a v padesátých letech si ho mezi sebou přehazují národní podniky Středočeské pivovary a Polabské pivovary. V roce 1968 se osamostatní a prochází modernizací. Vrchol produkce zažívá v sedmdesátých letech, ale výroba pak začíná být utlumována a poslední pivo se v Kostelci uvaří v roce 1987. Některé provozy ještě do roku 1992 používá velkopopovický pivovár a definitivní konec prodeje piva v místní pivovarské prodejně přichází v roce 1994. Následuje období chátrání, které roku 2001 zastavuje *Dej Bůh štěstí* a začíná budovat pivovarské muzeum. V muzeu se postupně zabydlují i předměty

ze zrušených pivovarů, které neměly takové štěstí jako ten černokostelecký.

Kromě muzea naleznete v areálu pivovaru také zájezdní hostinec „U Vodoucha“, který má nejen pro příznivce zlatavého moku připravenou jednu výtvarnou záchodovou specialitku. Dámy jsou z pochopitelných důvodů ochuzeny. A pánové? Ti si počtou. Z mozaikových dlaždic nad žlábkem mají vyskládaný nápis „Teče-li ti do bot, nadzvedni si chobot“ ...

Eva Uzlová

MUZEUM

v Kostelci nad Černými lesy

Muzeum hrnčířství s galerií v Kostelci nad Černými lesy se nachází na náměstí Smiřických v renesančním panském domě, který v roce 1613 daroval Albert Smiřický obci. Je zde stálá expozice Černokostelecké umělecké keramiky z 20.–70. let minulého století. Pořádají se zde výstavy obrazů, fotografií apod., konají se zde koncerty vážné hudby a další akce. Například od července do září letošního roku zde vystavoval svoji grafiku a knižní tvorbu Adolf Born. V srpnu zde proběhla výstava obrazů louňovického malíře Miroslava Krče s názvem „Cesty“. Jeho tvorbu si můžete prohlédnout na www.genesis-art.cz.

Marie Boudová

GALERIE JANA SVATOŠE

10. září 2011 ve 14 hodin jsem byla v Galerii Jana Svatoše v Kostelci nad Černými lesy na zahájení výstavy bronzových plastik a šperků Vojtěšky Vlčkové s názvem Biblické krajiny. Můj zážitek z výstavy nejlépe vystihuje úvodní slovo Štěpánky Baškové:

„Na mém místě měl stát dnes někdo úplně jiný, člověk vzdělaný, dobrý řečník. Ode mne nečekejte žádný fundovaný rozbor a výklad díla. Já se s Vámi mohu podělit o radost a svoje pocity, jak na mě Biblické krajiny a šperky působí. Šperky – drobná sochařská díla paní Vojtěšky Vlčkové znám už dávno. Ale teprve, když jsem uviděla Biblické krajiny, pochopila jsem sílu této drobné plastiky. Jako by to byly koncentráty událostí z příběhů, o kterých vypráví. Některé z nich na mě působí tak, jakoby zachycovaly přesně ten okamžik, kdy člověk, pokud chce vnímat, je schopen

pochopit poselství příběhu. K tomu je ovšem potřeba něco, čeho jsme jen málokdy v našem hektickém běhu životem schopni – zůstat stát, ztišit se a nechat na sebe působit artefakt, co stojí před námi a hlavně snažit se navázat spojení s oním poselstvím, co přináší. Ať chceme nebo ne, většina z nás si na svět přinesla svoji po předcích zděděnou židovsko-křesťanskou minulost a mnohé symboly přešly do našeho běžného života, takže není vlastně nijak složité je pochopit. Jen se na chvíli zastavit. Takže pokud se to na této příjemné výstavě povede, bude to skvělé.“

Výstava v Galerii Jana Svatoše v Kostelci nad Černými lesy, Prokopova 1095, potrvá do 31. října 2011, pá 14–17, so a ne 10–12, 13–17, individuální termín na tel.: 602837597, www.galerie-svatos.cz.

Marie Boudová

INZERCE

Tvořím a spravuji www stránky

– LEVNĚ, KVALITNĚ

Volejte: 722 74 55 74

Pište: viktor@advertio.cz

Sledujte: www.advertio.cz

Viktor Machek, Louňovice, Na Moklině 408

Hlídaní dětí

Nabízím hlídání Vašich dětí v krásném prostředí rodinného domu nedaleko Prahy. Možnost celodenního hlídání dlouhodobě i nárazově. Nabízím hlídání jak menších tak i odrostlejších dětí. Zkušenosti s výchovou dětí mám 25 let, jsem spolehlivá a děti mám velmi ráda. V případě Vašeho zájmu prosím o kontakt na tel.: 602 291 661, vše záleží na domluvě s rodiči.

Simona Havlová, Louňovice, Ke Kamení 357

máte slovo

TAK VÁM NĚJAK NEVÍM...

Přesto, že mne onen nevzhledný vjezd do naší enklávy v Louňovičkách dráždí už hodně dlouho, nechtěla jsem do záležitosti osobně vstupovat. Pouze jsem na redakčních radách Zpravodaje asi dvakrát upozornila jen tak na okraj, že současný stav s odpadem na křižovatce „Y“ je nutné velmi rychle řešit, nemáme-li si myslet, že investice, vložené do projektu na zkrášlení onoho místa a cena vlastního provedení, jsou v podstatě vyhozené peníze. O tom, že jsme za to dostali v rámci soutěže i nějaké ocenění – jen ať se dotyční přijedou podívat, jaká je realita! Tázala jsem se, zda není možné vybudovat v zadní části této enklávy, kde v krátkém čase přibýlo veliké množství nových domů, další (alespoň jedno, i když by se zřejmě uživila dvě) kontejnerové stání, že to současně je zoufale poddimenzované. Když jsem se do Louňoviček před 5 roky stěhovala, domy v této části obce by takřka spočítal na prstech rukou jednoho člověka. Ovšem od té doby je všechno jinak. Bylo mně sděleno, že obec již nevlastní v této lokalitě žádný svůj pozemek, na kterém by další kontejnerové stání vybuďovala. A jsem zpět na začátku, **tak vám nějak nevím...** Pochybují o tom, že obec v době parcelace a odprodeje půdy v celé této oblasti nemohla tušit alespoň přibližně, na jaký maximální počet obyvatel se v konečné fázi tato část může rozrůst, potažmo, proč nepočítala dopředu s tím, že bude zapotřebí si ponechat ve vlastnictví alespoň minimum obecní půdy právě pro takovéto nepostradatelné záležitosti. Vždyť je to jenom otázka obyčejného selského rozumu. A tak máme další kontejnerové stání sice ještě u krásného nového hřiště, nicméně chcete-li se k němu dostat, objedete po Kutnohorské a po odbočkách pěkný kus cesty, on totiž nikdo neběhá ke kontejneru s jedním papírem nebo s jednou lahví či malou igelitkou. Sjízdňá cesta podle lesa k němu od nás nevede... proč to dělat jednoduše, když to jde

složitě, aspoň tam mají Mukařovští, kteří bydlí opodál, vždy volně kontejnery, jejich obecní kasa ušetří. Ano, je zapotřebí se ohlédnout i do vlastních řad, ne všichni z nás, kteří tyto kontejnery používáme, se chovají tak, jako by je měli vedle svého domu. Svědčí o tom např. to, že nejsou schopni kartonové krabice a obaly alespoň složit a plastové lahve sešlápnout, aby se toho do kontejneru vešlo co nejvíc. Na obrázku je zřejmé, jak to na křižovatce „Y“ po většinu času vypadá a jelikož je to setrvalý stav, který nikdo neřeší, výsledkem je, že spousta lidí rezignovala a když tam s odpadem přijede (i krátce po vyvezení kontejnerů) a vidí tu permanentní spoušť, a je to opravdu stále stejné, odloží to klidně vedle kontejnerů a nestará se o další. Nelze v tomto okamžiku jinak, než hluboce smeknout před panem M. Danešem, který v okamžiku, kdy se stává situace neúnosnou, objeví se zčistajasna a snaží se kolem kontejnerů alespoň trochu udělat pořádek. Bohužel, příští etapou, která za těchto okolností podle mého nedá na sebe dlouho čekat, může být (a to bych rozhodně nechtěla zažít) – nošení odpadu do lesa. Je to smutné, ale troufám si říci, že v tomto ohledu zaspal obecní úřad, který ač vidí, nekoná.

Olina Myslíková

MINULOST a SOUČASNOST

Redakce: Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Stanislav Kurel, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. **Grafická úprava:** Olga Myslíková.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173